Коли настають тяжкі часи

«*Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ*».

(Євангелія від Івана)

Вибухають снаряди, і світ, у якому ми живемо, охоплює вогонь і хаос. Приголомшені, ми озираємося довкола. Жахливі руїни викликають у наших душах страх і болісні переживання. Біль спотворює обличчя поранених. Серця стискаються, коли бачимо витягнутих з-під руїн страждальців. Відчуття жаху змінюється болем утрати, безпорадністю, гнівом, гнітючим нерозумінням і шоком. Усе, що ми бачили, терзає наші душі, залишаючи в них незгладимі сліди.

«Чому? Де Ти, Боже?! Невже Тобі все це байдуже? Чому Ти допускаєш такі страждання й хаос?» — запитуємо ми.

Та чи справді Бог відповідальний за це? Чи й досі Він тримає все у Своїй руці? Що говориться про це в Біблії?

- Сатана — батько нечестя і зла (Івана 8:44);
- Людина гріховна і відчуває на собі наслідки гріхопадіння (До римлян 3:10-12, 23; 5:12);
- Бог — святий і безгрішний (Левит 11:45; 1 Петра 1:16);
- Бог — суверенний (Ісаї 45:5-6);
- Бог є любов (1 Івана 4:16);
- Бог — Джерело всякого доброго давання й досконалого дару (Якова 1:17);
- Бог — справедливий (Повторення Закону 16:18-20; 32:4);
- Бог — милостивий (Вихід 34:6; Неемії 9:31; Псалом 102(103):8; Євреям 8:12);
- Божі дороги вищі, ніж наші (Ісаї 55:9).

У Бозі ми знаходимо вирішення всіх людських проблем. Це вирішення — **Він Сам**. Хоч би що Він робив — усе заради

нашого найвищого блага. Лише Він дарує **надію** світу, зруйнованому гріхом і всіма можливими стражданнями.

Чому у світі стільки страждань?

«Якщо Бог добрий і милостивий, якщо Він — Джерело всякого блага й досконалого дару, то чому тоді у світі стільки страждань?» Це питання непокоїть багатьох.

Причина війн і більшості страждань у світі — сама гріховна людина. А Бог є Богом любові. Зло існує у світі тому, що люди відвернулися від Бога, спокусившись брехнею сатани. Зло — це відсутність Бога і Його праведності.

Бог не лише добрий і милостивий, але й святий. Він приведе всяку справу на суд. Божі дороги вищі від наших, і Його думки вищі від наших (Книга пророка Ісаї 55:8-9). Ми часто не здатні зрозуміти, чому Бог допускає труднощі в нашому житті. Однак маємо пам'ятати, що Бог незмінно любить нас. Погляньмо, що говориться в Біблії про

причини страждань і труднощів у нашому житті.

Іноді Господь допускає страждання, щоб **випробувати** нашу віру у Його всемогутність. У Біблії розповідається про Йова, знаменитого чоловіка зі Сходу. Щоб випробувати його непохитну віру, Господь дозволив сатані за один день позбавити Йова всього: і дітей, і майна.

Та, попри неймовірні страждання, Йов виявився переможцем. Підбиваючи підсумки того трагічного дня, Йов сказав: *«…Господь дав, — і Господь узяв… Нехай буде благословенне Господнє Ім'я!»* (Книга Йова 1:21). Віра Йова в Бога не похитнулася. Вона залишилася твердою, навіть коли сатана влаштував так, що його тіло взялося виразками з голови до п'ят, а дружина умовляла прокляти Бога й померти. Він витримав випробування. **Можливо, Бог випробовує мою віру?**

Іноді Господь допускає страждання для **примноження** нашої віри. Коли у нас все

добре, ми схильні покладатися на матеріальне. Та Бог хоче, щоб ми повністю довіряли Йому в нашому повсякденному житті. З любові до нас Він іноді допускає руйнування наших фальшивих опор, щоб ми наполегливіше наближались до Нього. І хоч наше тіло стискається від болю, дух оновлюється у вірі, і наші сумніви розвіюються, коли бачимо труд Божий у нашому житті. **Можливо, Бог хоче примножити мою віру, позбавивши сумнівів?**

А іноді Бог допускає страждання як **покарання за гріх**. У Біблії читаємо історію про Ахана (Книга Ісуса Навина 7:1-26). Через його провину ізраїльський народ зазнав поразки в битві. Ахана каменували і спалили на знак Божого суду за гріх. Через це страждання Бог покарав того, хто згрішив, і очистив Свій народ від гріха, аби ще більше наблизити до Себе.

Наше покоління, без сумніву, згрішило. Здається, моральний рівень нашого

суспільства ніколи ще не був таким низьким. Багато людей уже не вважають гріх злом, хоч у Біблії ясно сказано: гріх — мерзота перед Богом, і він розділяє нас із Ним. Бог осуджує перелюб, розлучення і повторний шлюб, аборти й інші види вбивства, гомосексуалізм, ненависть, пияцтво тощо (Послання до галатів 5:19-21). Ми не зможемо отримати Божих благословінь, якщо допустимо ці гріхи в нашому житті. **А можливо, Бог карає мене за мій гріх, щоб очистити моє серце?** Або, може, Він допускає в моєму житті страждання через збочення багатьох сучасних «аханів»?

Чи є надія?

Бог говорить:

> *«[Якщо] впокоряться люди Мої, що над ними кличеться Ім'я Моє, і помоляться, і будуть шукати Ім'я Мого, і повернуть зі злих своїх доріг, то Я вислухаю з небес, і прощу їхній гріх, та й вилікую їхній Край!»* (2 Книга Хронік 7:14).

Зараз багато хто звертається до Бога в молитві. Це чудовий початок для відновлення після руйнування й хаосу. Так люди визнають, що Бог є затребуваним Джерелом допомоги. Та хіба самої молитви достатньо? Цей вірш закликає нас не лише молитися, але й змиритися перед Богом, шукати Ім'я Його й відвернутися від гріха. **Тоді** Він наповнить наше серце цілющим миром і прощенням. Тож за молитвою має бути смиренна покора Ісусу Христу і повна посвята Йому. Більш того, кожна людина має особисто скоритися Господу.

Чи зверталися ви до Бога в молитві? Чи шукали Божого Ймення у справжньому смиренні?

Люди часто запитують: «Як мені підкоритися Ісусу Христу й посвятити Йому себе?» Біблія дає чітку відповідь на це. Уважно прочитайте наступні вірші, які показують нам шлях до примирення з Богом, до того, як знайти істинний мир для

душі, не важливо, християнин ви чи вперше звертаєтеся до Бога.

1. **Треба змиритися**, тобто визнати свою гріховність в очах Божих.

   «Як написано: «Нема праведного ані одного; нема, хто розумів би; немає, хто Бога шукав би, усі повідступали, разом стали непотрібні, нема доброчинця, нема ні одного!»» (Послання до римлян 3:10-12)*; «бо всі згрішили і позбавлені Божої слави»* (вірш 23).

2. **Треба молитися й шукати Божого Ймення,** а також вірити, що Бог любить вас і що пролита кров Христа очистить вас від гріха й викупить вас.

   «Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне. Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ засудив, але щоб через Нього світ спасся» (Євангелія від Івана 3:16-17);

«Не бариться Господь із обітницею, як деякі вважають це баріннням, але вам довготерпить, бо не хоче, щоб хто загинув, але щоб усі навернулися до каяття» (2 Послання Петра 3:9);

«Бо кожен, хто покличе Господнє Ім'я, буде спасений» (Послання до римлян 10:13).

3. **Необхідно облишити свої гріховні дороги,** тобто покаятися (що означає цілковиту зміну свого життя), зізнатися у своїх гріхах, облишити їх і скоритися Богу.

«Покайтеся ж та наверніться, щоб Він змилувався над вашими гріхами» (Дії апостолів 3:19)*;*

«Промовив тоді Ісус учням Своїм: «Коли хоче хто йти вслід за Мною, хай зречеться самого себе, і хай візьме свого хреста, та й іде вслід за Мною» (Євангелія від Матвія 16:24)*;*

«Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа і будеш вірувати в своєму серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся» (Послання до римлян 10:9).

4. **Відкрийте своє життя Богу, просіть Його вказати на ваші гріхи й виконуйте всі Його заповіді!** Лише тоді ви зможете називатися Його Іменем.

«Випробуй, Боже, мене і пізнай моє серце, досліди Ти мене і пізнай мої задуми, і побач, чи не йду я дорогою злою, і на вічну дорогу попровадь!» (Псалом 138(139):23-24)*;*

«Хто говорить: «Пізнав я Його», але не додержує Його заповідів, той неправдомовець, і немає в нім правди!» (1 Послання Івана 2:4).

Якщо ви смиренно скоритеся Богу, Він почує вас із неба, простить ваші гріхи, пошле зцілення й **надію** вашій душі. Вас наповнить Дух Божий, і у вашому житті

проявиться плід Духа*: «А плід духа: любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віра, лагідність, здержливість: Закону нема на таких!»* (Послання до галатів 5:22-23).

> *«Тож немає тепер жодного осуду тим, хто ходить у Христі Ісусі не за тілом, а за духом, бо закон духа життя в Христі Ісусі визволив мене від закону гріха й смерти»* (Послання до римлян 8:1-2).

Цілющий мир Божий — це глибока впевненість у серцях тих, хто посвятив себе виконанню волі Божої. І навіть якщо у вашому житті стануться трагічні події, у вашому серці пануватиме мир, справжній мир.

«Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається!» (Євангелія від Івана 14:27).

Друкарня «Благодать»
Опубліковано з дозволу